

[Valdemar Sørensen.]

Lov til at bevæge sig, som de vil. Til Kontrol med dem vil vi stadig have den Myndighed, som vi har nu, og som er blevet saa ofte angrebet i Offentligheden og ogsaa i denne Sal, nemlig Priskontrolraadet. I det store og hele maa jeg sige, at jeg tiltræder de Betragtninger, der giver Udtryk for en vis Misfornøjelse med Priskontrolraadets Virksomhed, men jeg vil dog straks tage en Reservation af samme Hensyn som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at disse Angreb, der virker i nogen Grad som personlige Angreb paa Raadets Medlemmer, ikke maa være ført paa et Grundlag, der er helt uretfærdigt. Jeg kunde eksempelvis nævne, at naar der har været saa megen Tale om Fedtpriserne, saa er al den Forargelse, der har staaet om Priskontrolraadet i den Retning, dog vistnok for letkøbt.

Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Priskontrolraadet allerede for Uger siden har haft hele dette Forhold til Undersøgelse og paa sædvanlig Vis givet Indstilling til den højtærede Handelsminister. Hvad der blev denne Indstillings Skæbne, eller hvad den gik ud paa, ved jeg naturligvis ikke, stor Hemmelighedsfuldhed omgiver jo altid dette Arbejde og dets Resultater, men det er heller ikke det afgørende. Jeg gaar ud fra, at naar der endnu ikke er truffet nogen Afgørelse i Spørgsmaalet, har Ministeren haft gyldige Grunde derfor. Men Tilfældet viser mig alligevel, hvis min Formodning er rigtig, at man skal være forsigtig med de Angreb, man fører paa en Række Personligheder, som dog er valgt ud af vort Samfund med en Opgave, der ikke giver dem noget ringe Arbejde og noget ringe Ansvar. Jeg benytter da denne Lejlighed til at spørge den højtærede Handelsminister, om det er rigtigt, hvad jeg har Grund til at tro det er, at Priskontrolraadet allerede for Uger siden har afgivet en motiveret Indstilling om Regulering af Fedtpriserne. I saa Tilfælde mener jeg at have ført et positivt Bevis paa, at en Mængde af de Angreb, der fremføres, i Virkeligheden savner ethvert Grundlag.

Dette skal altsaa ikke være noget Forsvar for Priskontrolraadet som Institution. Jeg synes nemlig, at den største Anke, man kan rejse mod Raadet, netop er den, at det er en Institution, der er kommet til Verden med et helt andet Formaal end det, det bruges til i Dag. Det er kommet til Verden sammen med den Lov om Kontrol med Priserne, som vi lavede for nogle Aar tilbage. Det blev sat til at undersøge og registrere Aftaler om Prisforhøjelser truffet af Sam-

menlutninger eller Enkeltfirmaer, og det havde tillige den Opgave, at det skulde give Paalæg og skride ind, naar man fandt, der blev taget helt urimelige Priser. Men nu er Forholdet jo et helt andet. Det kunde endda gaa under den første Del af Krigen, dengang man herhjemme levede paa den Opfattelse, paa Haabet om, at man kunde komme igennem med Erhvervslivet nogenlunde i sædvanlig Gang, med Tilførslerne og Eksporten gaaende paa nogenlunde normal Vis, saadan at man kunde holde hele Erhvervslivet gaaende under Forhold og under Former, som svarede det mest mulige til det normale.

Men alt dette er jo forbi efter 9. April. Der er indtruffet helt andre Forhold, der er indtruffet Forhold, som gør, at en Institution som Priskontrolraadet paa en eller anden Maade maa omorganiseres, saa at dens Arbejde, dens Vilkaar og de Betingelser, den virker under, kommer til at svare til de Opgaver, den faar under de nye Forhold. Jeg kan ikke se, at en Institution, der er oprettet paa den Maade, Priskontrolraadet er oprettet, hvis Ledelse er et Embede, et Embede, som maa bestrides under det Ansvar, et saadant Embede naturligvis har, og under den Myndighed, den høje Regering udøver, er hvad vi nu trænger til. Det, vi trænger til, er noget helt andet, nemlig en socialpolitisk, en erhvervspolitisk stærkt betonet Institution, som kan tage alle de Forhold i Betragtning, vi her i Salen og fra Offentlighedens Side mener skal tages i Betragtning.

Paa dette Omraade mener jeg vistnok, at Priskontrolraadet ikke har gjort og ikke gør den Nytte, der var tilsigtet ved den Prislov, der blev givet i Maj 1940. Jeg haaber derfor, at den høje Regering, naar vi træffer Foranstaltninger for at holde Styr paa de Priser, der i Øjeblikket er i Færd med at løbe løbsk, vil søge at faa skabt en Institution, som svarer til de Forhold, vi i den kommende Tid kommer til at leve under.

Det vil blive et vanskeligt Arbejde, og der vil herunder blive stillet Krav til de Erhverv og Institutioner, som sætter Mænd ind i Priskontrolraadet eller en dertil svarende Institution. De Repræsentanter, Erhvervene vælger, skulde sikre den intimeste Sagkundskab, men jeg maa erkende, at naar jeg ser de Udnævnelser, der ved Vakancer eller paa anden Vis finder Sted til Priskontrolraadet, kommer jeg i Tvivl om, hvorvidt den Betragtning er rigtig.

For nylig har Industriraadet ved Vakance valgt sin Direktør til Medlem af Priskontrolraadet — det er en i alle Maader